

Dosarul nr. 2ra-90/23

2-21096757-01-2ra-19012023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediu Centru (jud. E. Culinca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, V. Mihaila, R. Pulbere)

ÎNCHEIERE

15 mai 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Consiliul municipal Chișinău,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Pavlovici împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți acesorii executorul judecătoresc Ion Furdui și Consiliul municipal Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de reprezentantul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Constantin Cachița și reprezentantul Consiliului mun. Chișinău, Maria Crețu și a fost menținută hotărârea din 03 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 25 iunie 2021, Vladimir Pavlovici a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, solicitând constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen a hotărârii din 24 decembrie 2004 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, pentru perioada 01 ianuarie 2019-31 decembrie 2020, încasarea de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova a prejudiciului material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești în mărime de 892240,00 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în vederea executării Legii

Republicii Moldova privind reabilitarea victimelor politice nr. 1225 - XII din 08 decembrie 1992, prin hotărârea din 24 decembrie 2004 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, a fost obligat Consiliul municipal Chișinău de a-i restitui imobilul situat în mun. XXXXX, str. XXXXX, compus din construcțiile marcate cu literele „A”, „B”, „V”, „V₁” și „G”. În baza hotărârii date, la data de 01 februarie 2006, a fost înregistrat dreptul său de proprietate asupra imobilului la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

Totodată, a menționat că, în baza certificatului eliberat la data de 29 martie 2007 de către Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, construcțiile cu literele enunțate corespund numerelor cadastrale indicate în certificatul eliberat de Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău la data de 28 decembrie 2020 și anume: litera „A” - corespunde numărului cadastral XXXXX; litera „B” – XXXXX; literele „V” și „V₁” – XXXXX; litera „G” – XXXXX. Deși, de jure, aceste construcții au devenit o parte din proprietatea sa, începând cu anul 2007 și până în anul 2020 inclusiv, statul anual încasează impozite, însă, de facto, Consiliul municipal Chișinău nu execută hotărârea judecătorească mai mult de 16 ani, fapt confirmat prin adeverința executorului judecătorec din 28 decembrie 2020. Din răspunsul Primăriei municipiului Chișinău nr. 08-3926 din 30 iunie 2016 adresat executorului judecătorec Ion Furdui rezultă că, hotărârea judecătorească nu se execută din lipsa mijloacelor bănești și a spațiilor locative libere pentru asigurarea unui alt spațiu locativ locatarilor, care urmează a fi evacuați, conform deciziei judecătorești. Însă jurisprudența CtEDO arată că, nu poate fi invocat de către autoritatea de stat lipsa de fonduri și spații locative pentru executarea hotărârilor judecătorești.

Reclamantul a susținut că, Consiliul municipal Chișinău ignoră practica și opinia CtEDO privind asigurarea respectării obligațiilor asumate de părțile contractante conform Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a Protocoloalelor sale, la care a aderat Republica Moldova și a ratificat documentele corespunzătoare. Deși, anterior prin hotărâri judecătorești a mai fost recunoscut încălcat dreptul său la executarea hotărârii judecătorești în termen rezonabil pentru anumite perioade, însă în continuare este încălcat dreptul său la un proces echitabil, precum și de a folosi proprietatea personală, garantat de art. 6 § 1 CEDO și art. 1 al Protocolului 1 la CEDO.

Având în vedere neexecutarea hotărârii judecătorești din 24 decembrie 2004, suportă un prejudiciu material real și, astfel, fiind în drept de a solicita încasarea prejudiciului dat în legătură cu imposibilitatea de a se folosi și a dispune de imobilul, care, de jure, este proprietatea lui privată, iar, de facto, este folosit și administrat de Consiliul municipal Chișinău, care nu execută decizia judecătorească.

Reclamantul a precizat că, în baza certificatului eliberat de Bursa Imobiliară „LARA” nr. 31/02 din 22 februarie 2021, prețul mediu de piață pentru închirierea a unui metru patrat în aceste construcții, constituie 80,00 de lei. Astfel, în temeiul prevederilor Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului de executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, inclusiv cu referire la jurisprudența CtEDO, reclamantul a pretins constatarea încălcării dreptului la

executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești cu repararea prejudiciului material pentru perioada 01 ianuarie 2019-31 decembrie 2020 în sumă de 892240,00 de lei.

Prin încheierea protocolară din 13 august 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, au fost atrași în proces executorul judecătoresc Ion Furdui și Consiliul municipal Chișinău, în calitate de intervenienți accesorii.

Prin hotărârea din 03 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Pavlovici și s-a constatat încălcarea dreptului lui Vladimir Pavlovici la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 24 decembrie 2004 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, în perioada 01 ianuarie 2019-31 decembrie 2020; s-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Vladimir Pavlovici prejudiciul material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești în mărime de 892240,00 de lei și cheltuielile de judecată suportate de reclamant în mărime de 5000,00 de lei, cu titlu de asistență juridică, în total suma de 897240,00 de lei.

La 03 decembrie 2021 Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a declarat apel nemotivat, iar la 24 martie 2022 a declarat apel motivat împotriva hotărârii din 03 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

La 17 decembrie 2021 Consiliul mun. Chișinău a declarat apel nemotivat, iar la data de 24 martie 2022 a declarat apel motivat împotriva hotărârii din 03 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 11 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-au respins cererile de apel depuse de reprezentantul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Constantin Cachița și de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Maria Crețu și s-a menținut hotărârea din 03 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut că, deși, hotărârea prin care s-a dispus restituirea intimatului în proprietate privată lui Vladimir Pavlovici a imobilului situat pe str. XXXXX, nr. XXXXX, mun. XXXXX compus din literile „A”, „B”, „B”, „B/1” și „Γ”, cu evacuarea locatarilor și acordarea altui spațiu locativ și care face obiectul procedurii de executare a fost emisă de Judecătoria Buiucani mun. Chișinău la 24 decembrie 2004, aceasta nu a fost executată până în prezent.

Totodată, instanța de apel a menționat că, executorul judecătoresc a întreprins măsuri în vederea executării titlului executoriu, însă din răspunsurile Consiliului municipal Chișinău rezultă că, la moment este imposibilă executarea hotărârii judecătorești din lipsa spațiului locativ liber în mun. Chișinău, precum și din lipsa mijloacelor financiare, necesare pentru construcția spațiului locativ, pentru asigurarea cu spațiu locativ a persoanelor ce urmează a fi evacuate din imobilul în litigiu.

Respectiv, instanța reiterând că, o autoritate statală nu poate invoca lipsa fondurilor sau lipsa locuințelor pentru a motiva neexecutarea unei hotărâri judecătorești

conchide că, neexecutarea continuă a hotărârii din 24 decembrie 2004 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, în perioada invocată de reclamantul Vladimir Pavlovici, constituie o încălcare a dreptului acestuia la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și prezintă o violare a dreptului subiectiv al ultimului, garantat de art. 6 par. (1) CEDO.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță legal și întemeiat a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și justificat a constatat încălcarea dreptului lui Vladimir Pavlovici la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 24 decembrie 2004 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău în perioada de la 01 ianuarie 2019 până la 31 decembrie 2020.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele apelantului cu privire la începutul perioadei pentru care a fost constatată încălcarea dreptului lui Vladimir Pavlovici la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2004 – 21 octombrie 2020, or, în temeiul încheierii din 21 octombrie 2020 a Curții Supreme de Justiție a devenit definitivă și irevocabilă hotărârea din 30 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a constatat încălcarea dreptului lui Vladimir Pavlovici la executarea în termen rezonabil a hotărârii nr. 2-94/04, 2-03/04 din 24 decembrie 2004 a Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău, în perioada 1 ianuarie 2016 – 31 decembrie 2018.

La fel, a respins ca neîntemeiate argumentele apelantului cu privire la faptul că Vladimir Pavlovici nu este interesat în executarea hotărârii, or, practica CtEDO menționată supra indică expres că, persoanei care a obținut o hotărâre judecătorească executorie împotriva statului, ca urmare a soluționării litigiului în favoarea sa, nu i se poate cere să recurgă la proceduri de executare pentru a obține executarea acesteia.

Totodată, subliniind că prin hotărârea din speță s-a obligat Primăria municipiului Chișinău să-i restituie în proprietate personală a moștenitorului Vladimir Pavlovici imobilul, cu evacuarea locatarilor și acordarea altui spațiu locativ, a apreciat critic poziția apelantului cu privire la pierderea calității de victimă a reclamantului/intimatului în legătură cu faptul că dânsul și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile în registrul de publicitate.

De altfel, din hotărârea din 24 decembrie 2004 a Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău, urmează expres faptul că, Consiliul Municipal Chișinău a fost obligat să-i restituie reclamantului imobilul, cu evacuarea locatarilor, fapt neexecutat până la moment.

În continuare, odată fiind admisă constatarea încălcării art.6 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, intimatului Vladimir Pavlovici urmează a-i fi acordată o satisfacție echitabilă de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului material.

Instanța de apel a subliniat că, la stabilirea cuantumului prejudiciului material se ia în calcul perioada reală de neexecutare (între *dies a quo* și *dies ad quern*) și calculul sumelor cu titlu de prejudiciul material.

La caz, reclamantul a solicitat încasarea prejudiciului material pentru perioada de neexecutare de 24 luni și anume pentru 01 ianuarie 2019 – 31 decembrie 2020, reieșind din valoarea medie de piață a plății de locațiune lunară a 1 m.p. în această perioadă,

raportată la suprafața construcțiilor ce urmează a fi restituite lui Vladimir Pavlovici.

La caz există legătura de cauzalitate între violarea dreptului lui Vladimir Pavlovici la durată rezonabilă a procedurilor de executare și pierderile materiale datorită imposibilității de a se bucura de fructele dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile.

În acest sens, instanța de apel a reținut jurisprudența CtEDO, potrivit căreia, în cazul încălcării duratei rezonabile a executării, atunci când există o hotărâre judecătorească definitivă considerată un bun în sensul Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, dacă hotărârea poate fi evaluată din punct de vedere patrimonial, prejudiciul cu titlu material poate fi evoluat și el. (a se vedea Boboc v. Moldova nr. 27581/04, §44-45, 04 noiembrie 2008 și Cravenco v. Moldova, nr. 13012/02, §64-67, 15 ianuarie 2008)

Referitor la criticile apelantului în legătură cu probarea cuantumului prejudiciului material, instanța a subliniat că, în situația în care, obiectând proba prezentată de reclamant, pârâtul nu prezintă una ce ar răsturna respectiva constatare, acestea rămân a fi declarative.

Având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului material, instanța de apel a constatat ca fiind justificată soluția instanței de fond privind încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Vladimir Pavlovici a prejudiciului material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești în mărime de 892240,00 lei.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a menționat că cheltuielile pentru asistență juridică acordată urmează a fi puse în sarcina părții care a pierdut procesul și a concluzionat necesitatea încasării sumei de 5000,00 lei, or, acestea au fost realmente angajate, fapt ce se dovedește prin bonul de plată, au fost necesare, or, actele cauzei certifică implicarea avocatului în activități de acordare a asistenței juridice în procesul civil din speță, precum și sunt rezonabile ca mărime.

La 26 decembrie 2022, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, pronunțarea unei hotărâri noi în această parte de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat interpretarea în mod eronat a legii, precum și aprecierea arbitrară a probelor de către instanța de apel, iar încasarea prejudiciului material este inexplicabilă și ilegală.

Suma admisă de instanța de fond și apel în mărime de 892240,00 de lei o apreciază ca fiind o speculație cu privire la un venit care ar putea fi posibil obținut și acesta nu atinge un anumit grad de certitudine constituind mai degrabă anticipare (a se vedea o situație similară în Străisteanu și alții c. Moldovei (cu privire la satisfacție echitabilă), nr. 4834/06, § 18, 24 aprilie 2012). CtEDO acordă compensații morale persoanelor juridice pentru incertitudinea în planificare, perturbarea managementului și, într-o mai

mică măsură, inconveniențele cauzate echipei de conducere (Comingersoll c. Portugaliei, 2000, para. 35). În cauza Străisteanu și alții c. Moldovei (cu privire la satisfacție echitabilă), nr. 4834/06, § 18, 24 aprilie 2012, cu privire la acest capitol, Curtea a notat că, nu este convinsă că venitul anticipat include atribute suficiente pentru a fi considerat drept un interes legitim suficient de sigur susceptibil de a fi compensat. Prin urmare, acest capăt de cerere urmează a fi respins.

La caz, intimatul/reclamantul nu a anexat date despre valoarea exactă a bunului reieșind din starea acestuia, mobilierul prezent sau condițiile de trai, în schimb a solicitat un preț de piață care corespunde condițiilor de trai.

Obiectul pretenției intimatului este încasarea de la bugetul de stat a sumei prejudiciului moral ca urmare a încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești privind restituirea spațiului locativ pentru perioada 01 ianuarie 2019 – 31 decembrie 2020. Perioada de referință - reprezintă întinderea de timp în interiorul căreia se face analiza caracterului rezonabil. Astfel, perioada care urmează a fi luată în considerare va începe, potrivit legislației Republicii Moldova, la data la care reclamantul a solicitat oficial executarea hotărârii judecătorești pronunțate în favoarea sa. În acest sens, prin prisma jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului a precizat că, aprecierea termenului rezonabil de executare urmează a fi făcut după anumite criterii de apreciere, cum sunt: complexitatea cauzei, comportamentul părților, care include aprecierea comportamentului reclamantului și a autorităților, și miza (interesul) pentru reclamant.

Cu privire la cheltuielile de asistență juridică recurentul a indicat că, instanța de fond la admiterea acțiunii nu justifică soluția în baza recomandărilor privind cuantumul onorariului avocaților. Or. intimatul/reclamantul potrivit hotărârii judecătorești contestate nu a prezentat decât facturile serviciilor de asistență juridică.

La 05 ianuarie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Consiliul municipal Chișinău, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a pretențiilor.

În susținerea recursului s-a invocat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, ilegală și pasibilă anulării, din considerentul că contravine normelor dreptului material și procesual, iar la examinarea și adoptarea hotărârii contestate nu au fost pe deplin constatate și elucidate circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea pricinii.

În vederea examinării juste a pretențiilor ce decurg din Legea nr.87/2011, pe lângă respectarea strictă a cadrului procedural impus de dispozițiile Codului de Procedură Civilă și a legii precitate, este necesară și cunoașterea, în special de către instanțele judecătorești, atât a jurisprudenței Curții Europene, cât și a jurisprudenței naționale, prin care s-au definitivat deja principii după care se examinează astfel de pretenții.

Instanța nu a luat în considerare complexitatea obiectului executării care se manifestă prin imposibilitatea executării hotărârii instanței de judecată privind asigurarea restituirii imobilului, reieșind din faptul că autoritatea publică locală nu dispune de spații locative disponibile din fondul locativ a mun. Chișinău, cât și de mijloacele financiare necesare pentru construcția acestor spații locative. Ori, autoritatea

publică locală pe parcursul perioadei nu a negat faptul executării hotărârii instanței de judecată în acest sens. Totodată, este evident că o autoritate de stat nu poate să invoce lipsa fondurilor și a spațiului locativ alternativ ca scuză pentru neexecutarea unei hotărâri. Firește, o întârziere în executarea unei hotărâri ar putea fi justificată de circumstanțe speciale și în această situație există circumstanțe speciale, deoarece după cum reiese din circumstanțele cauzei pentru a putea executa hotărârea urmează ca familiile din aceste imobile să fie strămutate în alte spații locative, care la moment Primăria mun. Chișinău nu le deține.

Pretențiile intimatului privind încasarea prejudiciul material cauzat prin încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești în mărime de 892240 00, nu au suport juridic. Intimatul nu a prezentat probe privind prejudiciul cauzat prevăzut de art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Referitor la cheltuielile de asistență juridică, a afirmat că, aceste nu sunt justificate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 11 octombrie 2022.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa recurenților Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Consiliul municipal Chișinău la 09 decembrie 2022, însă lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia (f.d. 245, Vol. I).

Astfel, recursurile, declarate la 26 decembrie 2022 de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și la 05 ianuarie 2023 de către Consiliul municipal Chișinău, sunt în termen.

La 19 ianuarie 2023, copiile recursurilor au fost expediate în adresa intimaților, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 20, Vol. II).

La 30 ianuarie 2023, Vladimir Pavlovici a depus referință la cererile de recurs, exprimând poziția în favoarea respingerii acestora.

La data 01 februarie 2023, executorul judecătoresc Ion Furdui a depus referință la recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, exprimând poziția în favoarea admiterii acestuia.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la

data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Consiliul municipal Chișinău, au fost depuse până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Consiliul municipal

Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Consiliul municipal Chișinău, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Consiliul municipal Chișinău, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Consiliul municipal Chișinău, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi